

הא קנרי מקנא לה.
לספק עליו חזקתה כל.
נביתו חכמה (לעיל ד.ד.).
כש שאסורה לבעל
כף אסורה לבעול.
ימות בעלה או יגרסה
(לעיל ג.). ומוסיפין לו
שנ"ח שמו יבא
לעלה בדרך. שאין
הקטנה צריכה צד
גדול (לעיל ג.). בעל
שבוהל על קנינה.
שקנה לשבוה לו חסמה
שעליו קנינה מוחל.
ואם נשואה אינה חסמה
עליו (תנודין פג.). וכן
סורי ומורה שרצו
לעלה ומוחל לו וקבל
אף לאחר שחזר לו וקבל
ולקבועו חסמה וקבל
לע נשואה ומוחל לו יבא
לעין על מרחיקין לו
שנחמנו סוף סוף ומפני
זו (שם פח.). בעלה נאמן
עליו. ואין לחן להנדה
עליו אלא (לעיל ג.).
סוטה שהיא בלאו. ולא
יולד בעלה האשקנו. וזה
דוחק קנינה בעמות (א.ו.ה)
אז מקיים אחרי גבר
השומעם (לעיל טו.).
שומעם (לעיל ג.). שכן
אמר לה היתר. להנשמה.
לפיך אל היתר. אז חוקקו.
שמענוה אף לאחר זה
(שם). תאמר בוסטה
שאין לה היתר. אז
תנאה נשואה ולפיך אז
רוקח תחיה (שם). שבו
העומד לברות בגבוה
דמי. כלומר גדול
השער וכו'. שמוקם
בנזקים (בבא מ.ל.)
שהנשים מושגדים לו ירו
הן העליונה והנכסס
בזכות בעל שער ועומין
כלאו הוא גבוי ועומה
לפיך היא גובה חספה
לפיך חלה לנשואה
שהיא הראשית עליה לבד
אלה אל באלים לנשואה
ממנה (בבא מ.ח.).